svo fer hnignandi; listisemdir fáar fá, flest-
ir hjer í landi.

5. Svo kad eina' er átti drótt, okkar mær-
dar smidi, má nú greina hátt og hljótt, hinir
lærdu nidi.

6. Kad mun gedi kykja leitt, ká med ama
segi, rímu kveda erindi eitt, ekki framar
megi.

7. Kad margfaldar muna tjón, manns og
hringa gefni, ad vort kalda færir frón,
fá gladningar efni.

8. Brikin dúka birtu mjer, (bresti kila
gjöldin), hvad á ad brúka handa kjer,
híru til á kvoldin.

9. Vid ká streitir starfid hönd, stynja sö-
gla morra, vakan kreytir augá' og önd, ær-
id löng er dorra.

10. Eitt mun rád, kad oss er ljent, (engir hla-
up kau banna) kad sem brádast sje ká
sent, senn til kaupstadanna.

11. Kar er kæti, kar er vín, kar má fá í
bolla, staupa glæta gledur fín, göder ká
púnskolla.

12. Speigil meta sprund áreid[1], spil og
smekk í nefid, kó má gæta kess um leid,
ketta' er ekkert gefid.[2]

13. Kar til rökin kekkja má, ketta brestur
stundum, heima tökin kægri ká, kykja
flestum sprundum.

14. Hvad skal mjer, ad mynnast á, mjúka
skemtan fljóda, Mönduls kneri fagra
fá, fjörid skemmt er ljóda.

15. Hródrar dugur mínkar mjer, mynd-
in eina krumir, full 7tugur ordin er, ádur
kveina sumir.

16. Tet jeg búin minn, minnst er kæli bra-
gna, veljid nú um varninginn. Veri kid
sæl — jeg kagna —.

~~~~~~~~~~~~~~~~

17. Góms andvana gal jeg fól, grida vei-
zlu nádi, kar sem hrana sala sól, seggja
geislum strádi

18. Bördust lengi grimmt med ged gautar
fljóta brennu, hvorugs mengi hafdi sjed,
hardari spjóta sennu.

19. Engin kráa klóta kast, kefja treysti dugji, daga
3 fram hjeldu hast, hrana gneista flugi.

20. Hjálmars stýfa blóds á braut, benja ljár-
in hardi, Adds af hlífa skar allt skraut, skyrt-
an sárum vardi.

21. Flægri mundar misoti kar, minnsta fingur
— skinu — fjörs um stund ká frægur bar, frá
valkingum einu.

22. Brands ei klinur hinn fjekk kar, hlífa
spor af gydju, einn kó brinju baugur var,
brjóst' á skorin midju.

23. Sættust brædra sömdu grid, sókar kala
lögdu, trönum flæda' um tjaldra mid, til Upp-
sala bægdu.

24. Efldu kræsur engar ká, einnig sanna ljedist,
Ynga ræsir Oddur hjó, ad hirdmanni rjedist.

25. Kappinn hár sem hrærdi mund, kremsu
grimmt ad flugi, stöd ad árum um ká stund,
efst á fimmta tugi.

26. Hinn sem eggjum hvössum skar, hrugn-
is ylja sessu, ára tveggja tuga var, á tíma-
bili kessu.

27. Tug ár frama kjentu kar, ká mörg herför
skedi, löngum saman, samt tid bar, sínu hvor
ad rjedi.

28. Keim fjörblómans árum á, um hjelt
gæfan stýri, og keirra skjóma skiptum frá,
skrád mörg æfintýri.

29. Var sannfæring fundin bezt, folks er
kordi' ad rondum, Hjálmar væri hetja
mest, heims á Nordur löndum.

30. Kessum haustum öllum á, af ká ljetu
slögum, ytar hraustir Ynga hjá, eiddu vet-
rar dögum.

31. Ynga dóttir Ingibjörg, ógipt tid ka sit-
ur, hringa kótti fjörg, fögur blid og vitur.

32. Hjálmar einat ástir med, undi kyssa
svanna, fast í leynum fjekk kad sked, fátt
svo vissi manna.

33. Ast fjekk hrein án adgjördar, einvalds
lundar bólin, atvik meinlegt unz til bar,
um tíundu jólin.

1) Sjaldgæft mun ad sá sem er reidur vilji
skoda sig í speigli.

2) Opt krjóta gladværdar-medöl í kaupstöd-
um ka vest gegnir.
~~~~~~~~~~~~~~~~